

Члан 20.

Ако је именован нови нотар за подручје истог основног суда, тестаменти који се односе на истог завјештаоца и даље се везују на тај основни број.

Члан 21.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 08.021/052-3070/15

8. јула 2015. године

Бања Лука

Министар,
Антон Касинових, с.р.

1040

На основу члана 43. став 5. Закона о управљању отпадом ("Службени гласник Републике Српске", број 111/13) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), министар за просторно уређење, грађевинарство и екологију, 24. јула 2015. године, д о н о с и

П РА В И Л Н И К**О УСЛОВИМА И НАЧИНУ САКУПЉАЊА, ТРАНСПОРТА, СКЛАДИШТЕЊА И ТРЕТМАНА ОТПАДА КОЈИ СЕ КОРИСТИ КАО СЕКУНДАРНА СИРОВИНА ИЛИ ЗА ДОБИЈАЊЕ ЕНЕРГИЈЕ**

Члан 1.

Овим правилником прописују се услови и начин сакупљања, транспорта, складиштења и третмана отпада који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије.

Члан 2.

Поједини изрази који се користе у овом правилнику имају следеће значење:

1) отпад који се користи као секундарна сировина јесте отпад који се може поново користити за поновну употребу производа за исту или другу намјену, за рециклажу, односно третман отпада, ради добијања сировине за производњу истог или другог производа (папир и картон, метал, стакло, пластика, отпад од грађења и рушења, пепео и шљака од сагоријевања угља из термоенергетских постројења, гипс и сумпор од одсумпоровања димних гасова и др.),

2) отпад који се користи за добијање енергије јесте отпад који се може поново користити за поновну употребу за енергетско искоришћење, односно коришћење вриједности отпада његовом биоразградњом или термичким третманом уз искоришћење енергије, електричне енергије или/и топлотне и електричне енергије (пољопривредни отпад, комунални отпад, гуме, утрошени растварачи, отпад из рафинерија, био-маса, муљ из постројења за третман муља и др.),

3) власник отпада који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије је физичко или правно лице које посједује отпад који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије, а који је настао његовом сопственом активношћу, као и правно или физичко лице чијом дјелатношћу стално или повремено настаје отпад који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије,

4) субјекти управљања отпадом који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије јесу физичка или правна лица која имају дозволу за обављање дјелатности сакупљања, транспорта, складиштења и/или третмана отпада,

5) разврставање отпада који се користи као секундарна сировина или гориво за добијање енергије јесте поступак одређивања врсте отпада према поријеклу, карактеристикама и својству отпада,

6) паковање отпада су поступци којима се послје припреме и третмана отпада, отпад, односно остаци отпада повезују у цјелину погодну за транспорт,

7) третман отпада који се користи као секундарна сировина јесте сваки поступак рециклаже, односно прераде отпада у производном процесу, за првобитну или другу намјену, осим у енергетске сврхе,

8) третман отпада који се користи за добијање енергије јесте сваки процес коришћења вриједности отпада његовом биоразградњом (анаеробном дигестијом) или термичким третманом отпада, при чему се отпад користи у процесима сагоријевања или конвертује у системима који производе топлотну енергију, електричну енергију или топлотну и електричну енергију и

9) постројење за третман отпада који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије јесте стационарна или мобилна техничка јединица за третман отпада.

Члан 3.

Поступци третмана отпада који се користи као секундарна сировина ради поновног искоришћења имају предност у односу на коришћење отпада у енергетске сврхе.

Члан 4.

Сакупљање, транспорт, складиштење и третман отпада који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије врши се на начин којим се обезбјеђује заштита животне средине и здравље људи.

Члан 5.

Произвођач, односно власник отпада који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије класификује отпад настао његовом дјелатношћу и чува до предаје овлашћеном лицу које врши сакупљање, складиштење и/или третман отпада.

Члан 6.

(1) Сакупљање и транспорт отпада који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије врши се на прописан начин, у складу са дозволом издатом од стране надлежног органа.

(2) Лице које врши сакупљање отпада који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије:

1) преузима отпад који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије од власника отпада и

2) води евиденцију о сакупљеним и предатим количинама отпада који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије.

Члан 7.

(1) Паковање отпада које се користи као секундарна сировина или за добијање енергије врши се на начин утврђен посебним стандардима којима се дефинише паковање отпада.

(2) Паковање отпада које се користи као секундарна сировина треба се извести тако да запремина и тежина паковања буду ограничене до минималне адекватне количине, а да се истовремено обезбјеђи неопходан ниво сигурности за прихватање и транспорт упакованог отпада.

(3) Материјали који се користе за паковање отпада из става 2. овог члана производе се и пројектују на такав начин да се смањи утицај на животну средину приликом даљег руковања отпадом.

(4) Упакован отпад који се користи као секундарна сировина обилежава се стављањем натписа који садржи: назив, сједиште, знак произвођача отпада, назив и индексни број отпада.

Члан 8.

(1) Складиштење отпада који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије врши се у складу са дозволом издатом од стране надлежног органа.

(2) У складишту отпада који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије не врши се третман тог отпада.

(3) Складиште отпада који се користи као секундарна сировина треба да буде отвореног или затвореног типа, ограђено и под сталним надзором.

(4) Отпад се не може складиштити на мјесту које не испуњава услове за складиштење, као и на манипулативним површинама које нису намијењене за складиштење.

(5) Складиште отпада који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије посебно треба да има:

1) стабилну и непропусну подлогу са одговарајућом заштитом од атмосферских утицаја,

2) систем за спречавање настајања удеса,

3) систем за потпуни контролисани прихват атмосферске воде са свих манипулативних површина и

4) систем за заштиту од пожара.

(5) Складиштење отпада у течном стању се врши у посуди за складиштење са непропусном танкваном, која може да прими цјелокупну количину отпада у случају удеса (проциривања).

(6) Складиштење отпада у прашкастом стању врши се на начин којим се обезбјеђује заштита од запрашивања околног простора.

Члан 9.

(1) Третман отпада који се користи као секундарна сировина или за добијање енергије врши се у складу са дозволом издатом од стране надлежног органа.

(2) Третман отпада који се користи као секундарна сировина обухвата рециклажу отпада, без коришћења у енергетске сврхе.

Члан 10.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 15.04-020-1601/15

24. јула 2015. године

Бања Лука

Министар,
Сребренка Голић, с.р.

1041

На основу члана 18. став 2. Закона о заштити од пожара ("Службени гласник Републике Српске", број 71/12) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 11/09, 74/10, 86/10, 24/12 и 121/12), министар унутрашњих послова, 29.6.2015. године, д о н о с и

П РА В И Л Н И К

О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ПРАВИЛНИКА О ТЕХНИЧКИМ НОРМАТИВИМА ЗАШТИТЕ ОД ПОЖАРА У ОБЈЕКТИМА НАМИЈЕЊЕНИМ ЗА ЈАВНУ УПОТРЕБУ У КОЈИМА СЕ ОКУПЉА, БОРАВИ ИЛИ РАДИ ВЕЋИ БРОЈ ЛИЦА

Члан 1.

У Правилнику о техничким нормативима заштите од пожара у објектима намијењеним за јавну употребу у којима се окупља, борави или ради већи број лица ("Службени гласник Републике Српске", број 64/13) члан 8. брише се.

Члан 2.

Члан 26. мијења се и гласи:

"Члан 26.

(1) Гараже, у смислу овог правилника, могу бити:

1) надземне гараже,

2) подземне гараже и

3) надземно-подземне гараже.

(2) Надземне гараже су гараже изнад нивоа коте терена, укључујући и ниво гараже дјелимично укопан у земљу до једног метра.

(3) Надземне гараже могу бити:

1) надземне отворене гараже и

2) надземне затворене гараже.

(4) Надземна отворена гаража је гаража која има отворе према споља, величине која одговара најмање једној трећини укупне површине спољашњих зидова, од којих су најмање два спољашња зида један наспрам другог, са отворима према споља, с тим да растојање између отвора не може износити више од 70 m и у њима се одвија непрекидно провјетравање.

(5) Надземна затворена гаража је гаража која има укупну површину отвора на обимним зидовима мању него што је одређено за надземне отворене гараже.

(6) Подземне гараже су гараже испод нивоа коте терена, укључујући и ниво гараже дјелимично укопан у земљу више од једног метра.

(7) Котом терена сматра се средња планска кота, а израчунава се одређивањем просјечне висине најмање четири висинске коте пода гараже намијењене за паркирање аутомобила.

(8) Под подземном гаражом, у смислу овог правилника, подразумијева се и гаража која се налази испод других грађевинских цјелина, као и засебан објекат који се налази испод улица, тргова, травњака и слично.

(9) Надземно-подземне гараже су гараже изнад и испод нивоа коте терена гараже, дјелимично укопане у земљу до једног метра и више од једног метра".

Члан 3.

Послије члана 26. додају се нови чл. 26а, 26б, 26в, 26г, 26д, 26ђ, 26е, 26ж, 26з, 26и, 26ј, 26к, 26л. и 26љ, који гласе:

"Члан 26а.

(1) Гараже из члана 26. став 1. овог правилника могу бити аутоматизоване и могу имати гаражни лифт.

(2) Аутоматизоване гараже из става 1. овог члана су гараже са специјалним уређајима за паркирање возила и њихово враћање до улаза помоћу система механичког преноса, који је аутоматизован и ради без посаде.

(3) Гаражни лифт из става 1. овог члана је теретни лифт који служи за подизање, односно спуштање аутомобила, заједно са возачем, са улазног нивоа гараже на ниво намијењен за паркирање.

Члан 26б.

(1) Под гаражним паркингом мјестом, у смислу овог правилника, подразумијева се дио површине гараже предвиђен за паркирање једног путничког возила.

(2) Капацитет гараже је укупан збир свих паркинг мјеста.

(3) Корисна површина гараже је укупан збир површина свих паркинг мјеста, саобраћајница и корисних површина гаражних лифтова.

Члан 26в.

(1) Према корисној површини, гараже могу бити:

1) велике гараже са корисном површином која износи више од 1.500 m²,

2) средње гараже са корисном површином од 400 m² до 1.500 m² и

3) мале гараже са корисном површином до 400 m².

(2) Велике и средње гараже морају имати прилаз за ватрогасна возила ширине 3,5 m за једносмјерну улицу, односно 5,5 m за двосмјерну улицу, при чему мора бити омогућено кретање ватрогасних возила само унапријед.

(3) Број потребних улаза, односно излаза из гараже одређује се зависно од корисне површине гараже за:

1) велике гараже - два улаза, односно излаза и рампа са по двије возне траке,